

Titel: notes, [ULDALL] 032A-0550

Citation: "notes, [ULDALL] 032A-0550", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_032A-shoot-workidacc-1992_0005_032A_ULDALL_0550/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

29/5 36.

Der er en vanskelighed ved artsinddelingen, som vi ikke har tænkt paa før: hvornaar har man X og hvornaar har man $G^2 \circ G$?

Eksempel: I engelsk har man dæm : dæm-n-ei[ə]n men fiks : fiks-ei[ə]n, stæm : ~~stæm-n-əl~~ stæm-n-əl men komik-əl: i saadanne tilfælde er der a priori tre muligheder:

1) $-n-$ = $G \exists \Xi$; 2) $-n-$ = $G \exists \Gamma$, dvs mn \circ n i final stilling; 3) $-n-$ = X.

Jeg ved ikke hvordan man løser dette problem, eller hvordan man overhodet skal forholde sig over for erkendelsen af Ξ ; man synes ofte at have det tilfælde at der i forbindelser af en bestemt art sommetider bruges positivt udtrykt Ξ , sommetider ikke (fx "ven-lig" - "venskab-e-lig"); skal man nu antage at der overalt findes konnektiver, blot med O-udtryk? og skal generalisationen i saa fald udstrækkes til al komposition og derivation, hvis der i sproget overhodet findes positivt udtrykte Ξ i disse forbindelser, eller blot til forbindelser hvori der indgaar elementer som i andre forb. konnekteres positivt, og i saa fald hvilket af dem (i ex. ovenfor, "-skab-" eller "-lig")?

Kriteriet for adskillelse af Ξ og X maa være det, at hvis et element kun indsættes mellem to G i fugen mellem to $(G)^n \exists (\Gamma)^n$, og de to G ellers forekommer i kontakt, har man Ξ , ellers X.

I kenematikken kan spørgesmaalet om synkretisme eller konnektiv meget godt komme til at foreligge paa en saadan maade at det kun kan løses arbitrært: man kan have det forhold, som man synes at have i engelsk, at udlydende $-m$

- 2 -

vexler med indlydende -m-, saaledes at det kun kan bringes i indlyd ved tilføjelse af en keni; skal man saa vælge mulighed nr. 2 eller nr. 3? Kriteriet maa vel være det, at dersom vedkommende (G) - her m - kun indsættes i kontakt med eet bestemt andet (G) - her m -, foreligger der synkretisme, ellers er vedkommende (G) et X.

Det staar mig mere og mere klart at kenematikken ikke hviler paa plerematikken i stort højere grad end plerematikken hviler paa kenematikken. De to maa studeres saantidigt, altsaa

